



две момчета, но като не ме намърсиха въ стаята, едното момче рече:

— Може и да е влѣзло, но като ни е чуло, че идемъ, побѣгнало е презъ прозореца.

Останахъ подъ катедрата.

Следъ малко влѣзе учителката. Децата четоха молитва. Преди учение тѣ винаги се молятъ. Следъ това учителката започна да ги пита за туй, за онуй. Накрая каза:

— Сега, деца, нека си поговоримъ за онѣзи животни, които живѣятъ най-близу до човѣка. Я да стане Пенчо да ни каже!

Пенчо е нашето съседче. Ето, въ онази кѣща живѣе. Той е много непослушенъ. Докато учителката приказваше, той зѣпаше презъ прозореца и не внимаваше. Затова учителката го вдигна. Пенчо скочи, плахо се заоглежда, мигайки често, често. А учителката прибави:

— Деца, вашето другарче Пенчо ще ви каже, кои сж онѣзи животни, които живѣятъ най-близко до човѣка.

Въпросътъ се видѣ лесенъ на Пенча. Той се усмихна, изпъчи гордо гърди и съ високъ гласъ каза:

— Животнитѣ, които живѣятъ най-близко до човѣка сж бълхитѣ, въш...

Всички ученици прихнаха да се смѣятъ. Смѣеше се съ гласъ и учителката.

Пенчо започна още по-силно да мига. Той не разбираше, защо

се смѣятъ. Да си кажа право, и азъ не разбирахъ. Но други деца после казаха, че животнитѣ, които живѣятъ най-близко до човѣка, били коткитѣ и кучетата.

Следъ това нашиятъ Минко стана и рече:

— Госпожице, миналиятъ пѣтъ вие ни обещахте да ни разкажете една смѣшна приказка за нѣкое сираче.

— Обещахъ, Минко, — каза учителката, — и ще ви разкажа. Само че най-напредъ да си поговоримъ още малко за онуй, което сме учили, па тогава.

И като ги поразпита още малко и се увѣри, че децата бѣха запомнили всичко, каза:

— Сега е редътъ на приказката. То, ако искате да знаете, не е приказка. Дѣдо, който ми я разказа, казваше, че било истинска случка.

Имало въ тѣхното село нѣкой си дѣдо Стоименъ. Веднажъ той отишелъ по работа въ града. Като минавалъ презъ моста на Марица, видѣлъ да зѣзне малко, дрипаво дете и да протѣга ржка за милостиня. Дѣдо бръкналъ въ дълбокия си джебъ. Далъ му, каквото му далъ и си тръгналъ. Но веднага се върналъ и запиталъ детето, има ли майка и татко.

— Нѣмамъ си! — казало детето и се разплакало. Много дожалѣло на дѣда. Попиталъ детето,